

Нині вже постало нове покоління археологів, палеогеографів, дослідників давнини – випускників бакалаврату Полтавського національного педагогічного університету: науковий співробітник відділу археології ранніх слов'ян і новобудівних досліджень Інституту археології НАН України, кандидат історичних наук Ярослав Володимирович Володарець-Урбанович, науковий співробітник Інституту керамології – Відділення Інституту керамології НАН України Юрій Олександрович Пуголовок, завідувач відділом Центру охорони та досліджень пам'яток археології управління культури Полтавської облдержадміністрації, науковий співробітник Полтавської експедиції ДПНДЦ «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України В'ячеслав Вікторович Шерстюк; молодший науковий співробітник відділу палеогеографії Інституту географії НАН України кандидат географічних наук Анатолій Степанович Кушнір.

З 2016 року кафедрою реалізується новий археологічний проект – розпочалася робота над археологічним вивченням сотенних містечок Полтавського полку. У 2016-2017 рр. здійснені розкопки найменш вивченого городища XVII-XVIII ст. Полтавщини – Балаклійського. З 2017 р. експедиція долучилася до роботи Міжнародної археологічної академії в Опішному, узявши участь в розкопках Опішненського городища та теоретичних заходах просвітницького проекту.

Сфера наукових інтересів дослідників дуже широка – від кам'яної доби до XVIII століття. Вся територія області охоплена розвідками і розкопками. Таким чином, можна говорити про археологічний напрям наукових студій історичного факультету Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка, який сьогодні є не лише чисельним, але й вагомим за своїми науковими здобутками.

НАУКОВА ШКОЛА ПРОФЕСОРА В. О. ПАЩЕНКА

Наукова школа доктора історичних наук, професора, дійсного члена АПН України Пащенко В.О. «Державно-церковні відносини в радянській Україні» сформувалася на кафедрі історії України Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Пащенко В.О. 1994 р. захистив докторську дисертацію «Політика радянської держави щодо православної церкви в Україні. 20-30-ті роки XX ст.», спеціальність 07.00.01 – історія України, присвячену державно-церковним відносинам у контексті адміністративно-правового поля, створеного для релігійних спільнот. Учений проаналізував напрями руйнації Церкви правлячою партією більшовиків, простежив зростання антагонізму між ними у різних сферах життя, визначив три вектори державно-партійної політики у 1920-1930-их рр.: знищення матеріальної бази Православної церкви, розкольницька діяльність серед духовенства і віруючих, переслідування і репресії. Ця схема вплинула на формування тематики досліджень багатьох сучасних науковців. Сьогодні осередком наукової школи залишається кафедра історії України ПНПУ, очолює школу доктор історичних наук, проф. Сітарчук Р.А. У своїй основі проблематика школи концентрується на відносинах держави і Церкви в Україні. Наукова школа охопила дослідженнями історію православ'я та його різноманітних відгалужень, пізнього протестантизму, греко-католицизму, римо-католицизму, юдаїзму та ін., роль окремих державних і силових структур в антирелігійній стратегії. Характерно, що останнім часом хронологія наукових досліджень представників школи розширюється з XX до XVIII-XIX століть, а також поглиблюється їх теоретичне й методологічне підґрунтя, в основі якого закладено фундаментальні принципи історії та академічного релігієзнавства. Науковці школи започаткували у вітчизняній науці фундаментальний напрямок, який набув міждисциплінарного характеру – історію державно-церковних відносин в Україні у новий та новітній періоди.

До складу наукової школи входять: Сітарчук Р.А. «Протестантські об'єднання в Україні у контексті соціальної політики більшовиків (20-30-і роки XX ст.)», 2005, «Адвентисти сьомого дня в українських землях у складі Російської імперії (друга половина XIX ст. – 1917 рік)», 2008; Волошин Ю.В. «Православна церква в Україні періоду нацистської окупації (червень 1941 – жовтень 1944 рр.)», 1997 р., «Розкольницькі

слободи на території Північної Гетьманщини у XVIII ст.: історико-демографічний аналіз», 2006; Бабенко Л.Л. «Органи державної безпеки у структурі взаємовідносин держави і Православної церкви в радянській Україні (1918 – середина 1950-х рр.)», 2015; Гладкий С.О. «Православне парафіяльне духовенство в суспільному житті України на початку XX століття»; Лаврик Г.В. «Політика радянської держави щодо православної церкви: історико-економічні аспекти»; Пивоварська К.Б. Вірменська національна меншина в Україні у 20-30-ті роки XX століття», 2004; Нагорна Т.В. «Православне сектантство в Україні у XIX – на початку XX століть», 2007; Вільховий Ю.В. «Політика радянської держави щодо протестантських церков в Україні (середина 40-70-х років XX століття)». 2003; Лахно О.П. «Опозиція в євангельсько-баптистському русі в УРСР (середина 40-х – 1980-ті роки)», 2008; Швець Л.М. «Особливості реалізації місцевими органами влади державної політики щодо громади РПЦ в Україні (середина 1940 – 1 половина 1960-х років», 2011; Гура О.А. «Політика радянської держави щодо релігійних меншин УРСР в середині 1940 – першій половині 1960-х рр. (на прикладі римо-католицьких та юдейських громад), 2011; Нагорний В.В. Правове регулювання діяльності релігійних течій православного походження в Україні наприкінці XVIII – на початку XX століть», 2013. Учасники наукової школи стали основою для створення в 1998 р. Полтавського відділення Української асоціації релігієзнавців (УАР) як регіональної філії УАР, голова – проф. Р. Сітарчук.

Кафедра історії України (2009). Серед них – представники наукової школи В.О. Пашченка.
Зліва направо сидять: Л.Л. Бабенко, Л.І. Шаповал, В.О. Пашченко, О.П. Єрмак, О.В. Коваленко, Т.О. Лахач;
стоять : Т.П. Демиденко, Ю.В. Волошин, Р.А. Сітарчук, П.Я. Гавриш, В.М. Орлов, І.О. Сердюк.